

de af Udvalget fastsatte Priser for Eksportkreaturerne. Kontrollen med, at disse Priser betales, sker derved, at Indkøbslister straks skal tilsendes Udvalget, og at Indkøbslisterne skal fremsendes gennem Markedskontor eller Bank. Noteringerne fastsættes for forskellige Klasser. Eksportørerne foretager selv Klassificeringen, men denne overvaages paa Markederne af Tilsynsførende, udpeget af de provinsielle Landbo- og Husmandsforeninger, og disse Tilsynsførende indberetter hver Uge deres Erfaringer til Udvalget og samles periodisk med Udvalget til Drøftelse af Forholdene.

Det har været Udvalgets Haab, at man ved Fastsættelse af Noteringer for Eksportkreaturerne gennem disse Noteringer kunde øve en prishøjnende Indflydelse paa Markedspriserne for de Kreaturer, der sælges til Hjemmemarkedets Forsyning. Da der ikke findes nogen anden Kontrol med Tilførslerne til de danske Markeder end den, der fremkommer ved, at Producenterne, saafremt de ikke kan opnaa Destruktionsprisen, kan lade være at sende Dyrene til Markederne, men aflevere dem til Destruktion, er Resultatet, at Udvalgets Arbejde paa dette Omraade foreløbig ikke er særlig stærkt fremtrædende. En Gennemgang af de forskellige Markeders Noteringer i Løbet af det sidste Aarstid viser, at mange Markeder ved Noteringsansættelsen overhovedet ingen Hensyn tager til Udvalgets Priser for Eksportkreaturer, men holder disse udenfor den egentlige Noteringsansættelse. Derved bliver de publicerede Markedsnoteringer selvfølgelig noget misvisende. En Gennemgang af Noteringerne vil dog i Almindelighed vise, at Bundprisen paa Markederne er stigende fra i Fjor til i Aar. At dette skyldes Destruktionen, er vel indlysende.

Som foran paavist kan man ikke i indeværende Aar regne med en Eksport paa mere end ca. 100 000 voksne Kreaturer, hvoraf ca. Halvdelen levende og ca. Halvdelen slagtede. I April Maaned slagtedes ca. 30 000 Stkr. voksent Kvæg, svarende til en aarlig Slagtning paa ca. 360 000, hvoraf gaar godt 60 000 til Eksport, hvilket vil sige, at der bliver ca. 300 000 Stkr. voksent Kvæg til Hjemmeforbrug foruden Kalvene; disse Tilførsler fremkommer samtidig med, at der destrueres ca. 10 000 Stkr. Kvæg om Maaned. Man har da sikkert Ret i at hævde, at det vil være nødvendigt at tilrettelægge en Ordning længere frem i Tiden, saaledes at Destruktionen kan fortsættes, samtidig med at Eksporten kan vedligeholdes.

Destruktionen, der som nævnt omfatter ca. 10 000 Stkr. maanedlig, finansieres gennem en Optrækning af Slagteafgifter. Disse Slagteafgifter betales hovedsagelig af Producenterne. Det er saaledes en frivillig Beskatning af Erhvervet, der danner Baggrund for Destruktionsordningen. Fra 1. Maj til Udgangen af Oktober yder Staten intet Tilskud. Slagteafgiften opkræves af Dyrlæger, der ikke er statsansatte, men er lønnede af Erhvervet. Naar det har været nødvendigt at kræve en Lov som Baggrund for Destruktionsordningen, skyldes det, at Andelsorganisationerne ikke er ret stærkt udbredt indenfor den her omhandlede Produktionsretning. Vilde man have forsøgt ad frivillig Vej at gennemføre en lignende Destruktionsordning, vilde der være blevet for stor Fordel for de Producenter, der stod udenfor Andelsorganisationerne, og samtidig vilde man ikke have kunnet rejse tilstrækkelige Midler til paa effektiv Maade at gennemføre en Destruktionsordning. Men det bør understreges, at selv om Destruktionsordningen hviler paa Lov, er det ikke Statsmidler, der administreres, men Midler, der tilhører Producenterne, og derfor ikke indgaar i Statsregnskabet.

Til Administrationen af Destruktionsordningen er nedsat Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødreguleringsudvalg. Dette indstiller til Landbrugsministeriet om de Regler, hvorefter Destruktionen skal foregaa, og fastsætter de Priser, de i Ordningen deltagende godt 120 Slagterier skal betale.

Slagteafgiften, 10 Kr. pr. Kreatur, der slagtes til Forhandling og er anvendelig til Menneskeføde, har for de sidste 15 Uger gennemsnitlig givet 126 000 Kr. ugentlig